

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Emigrants i refugiats

Celebrem un altre any la Jornada Mundial de l'Emigrant i del Refugiat. Vull començar aquest escrit recordant que el Papa Francesc és molt sensible a aquesta realitat; per això, quan encara no s'havien complert quatre mesos de la seva elecció, anà a Lampedusa, el 8 de juliol de 2013. Aquesta illa petita del sud de Sicília és coneguda pel desembarcament continu d'immigrants procedents d'Àfrica. El Papa decidí que el seu primer viatge oficial fos a Lampedusa sobretot per a condemnar la indiferència de l'occident ric davant la mort de tants immigrants i per a despertar la consciència de tots. El missatge que ens ofereix enguany resumeix en quatre verbs el programa a seguir: «Acollir, protegir, promoure i integrar els emigrants i refugiats.»

Acollir significa «ampliar les possibilitats perquè els emigrants i refugiats puguin entrar de manera segura i legal en els països de destí». Protegir comporta articular «tot un seguit d'accions en defensa dels drets i de la dignitat dels emigrants i refugiats, independentment del seu estatus migratori. Aquesta protecció comença a la seva pàtria i consisteix en donar informacions correctes i certes abans de deixar el país, així com la defensa davant les pràctiques de reclutament il·legal». Promoure «vol dir essencialment treballar amb la finalitat que a tots els emigrants i refugiats així com a les comunitats que els acullen, se'ls doni la possibilitat de realitzar-se com a persones en totes les dimensions que conformen la humanitat volguda pel Creador». Finalment, la integració «és un procés llarg, encaminat a formar societats i cultures, fent que siguin cada vegada més un reflex dels dons múltiples de Déu als homes».

L'Església està compromesa en aquesta tasca, en coherència amb la seva essència més profunda, i ho fa des del principi de la centra-

litat de la persona humana. Recorda que cal partir des de la persona, des de la seva integritat, des de les seves necessitats, des de les seves potencialitats; que la societat només es pot organitzar i funcionar bé si col·loca l'ésser humà en el seu centre, si promou la dignitat de la persona, i si té en compte Déu, ja que el fonament últim en Déu és el que sosté la vida personal i social. La persona ha d'ocupar la centralitat de tota l'activitat, del tipus que sigui, sobretot com a ésser humà dotat d'una dignitat transcendent. Promoure la dignitat de la persona significa reconèixer que posseeix uns drets inalienables, dels quals no en pot ser privada per res ni per ningú.

L'Església s'ha d'implicar a fons amb la seva paraula i amb la seva acció, juntament amb altres àmbits de la societat civil. Però hi ha nivells que corresponen a la comunitat política. El Sant Pare fa al·lusió en el seu

missatge a la Cimera de les Nacions Unides que es va celebrar a Nova York el 19 de setembre de 2016 en la que els líders mundials varen expressar la seva voluntat de treballar a favor dels emigrants i refugiats per a salvar les seves vides i protegir els seus drets, compartint aquesta responsabilitat a nivell global. En la cimera hi varen participar representants dels Estats membres, d'altres entitats de l'ONU, el sector privat, l'àmbit de les ONG i la societat civil en general. L'Assemblea General va aprovar la *Declaració de Nova York per als Refugiats i Emigrants*, una declaració política acompanyada per dos annexes, que posarà les bases per al Pacte Mundial sobre els refugiats i els emigrants l'any 2018 i que expressa la voluntat política dels dirigents mundials de salvar vides, protegir drets i compartir la responsabilitat. El Papa, doncs, convida al compromís en aquesta missió. No ens resta sinó dir: «Mans a l'obra!»

ENTREVISTA

Valorar la litúrgia

FELIP-JULI RODRÍGUEZ

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha atorgat el IV Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica a la Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina de Barcelona. En concedir-lo, el CPL ha valorat el treball ben fet en aquesta i en moltes altres parròquies pel que fa a la pastoral litúrgica, i posa en relleu la importància dels equips de litúrgia «que arreu són l'ànima en la litúrgia en les comunitats parroquials». L'acte de lliurament tindrà lloc el proper 17 de febrer. Mn. Felip-Juli Rodríguez és el rector de Santa Eulàlia de Vilapicina.

Què suposa la concessió del Memorial Pere Tena?

D'entrada, una agradable sorpresa, i alhora el reconeixement al treball ben fet per la comunitat parroquial. En concret, del seu *equip de litúrgia*, que de manera constant es va trobant per preparar les celebracions litúrgiques i així dignificar i dinamitzar la litúrgia fent-la viva i dinàmica, alhora que essent conscients de la importància de seguir l'esperit eclesial segons els criteris i orientacions dels diferents rituals litúrgics.

Una de les raons de la concessió són els 50 anys de la subscripció a *Missa Dominical*. Per què fa una gran tasca, aquesta publicació?

Per les seves pautes litúrgiques, les orientacions homilètiques, les pregàries del fidels i tants comentaris bíblics que ajuden a no caure en la rutina. També el fet de tenir present l'actualitat de la vida de la humanitat de manera especial recordant-nos la pregària pels qui més pateixen, siguin persones o pobles.

Una litúrgia ben celebrada ens acostava més a Déu?

Una litúrgia ben preparada i celebrada és el que correspon a tota comunitat cristiana que vol parlar les taules de la Paraula i de l'Eucaristia per alimentar i enfortir els seus membres de cara a portar a terme la missió que el Senyor ens encomana: «aneu per tot el món...!».

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Ets una ànima caritativa?

Un jove estudiant de vint anys, en Lluís, que mai no va massa sobrat de diners i que avui porta a la butxaca només unes monedes, troba deu euros en una andana del metro. Es posa content. Puja les escales que porten a la superfície, a una plaça cèntrica de la ciutat i, tan bon punt surt, troba un home d'uns cinquanta anys que demana almoïna. Li dona una moneda, li demana el nom i s'asseu al seu costat. Ho ha fet d'altres vegades. L'home, sorprès per la pregunta, li respon: «Em dic Jaume». Quasi sense temps per intercanviar-hi més paraules, s'acosta un jove d'una mica més de vint anys, en Francesc, i pregunta: «Teniu alguna cosa per menjar?» En Jaume treu tres petits entrepans d'una de les seves bosses, els reparteix i se'ls mengen. En Francesc, encara que agraït, manifesta que s'ha quedat amb gana. En Lluís recorda els deu euros que duu a la butxaca i els convida a entrar en un bar proper. Un cafè amb llet per a cadascú i dos entrepans que comparteixen. En Jaume li diu a en Lluís: «Tu ets una ànima caritativa? Ets d'una ONG?». La resposta és clara: «Segueixo Jesús! Sóc catòlic». Surten al carrer, l'abracen, s'acomoden, i en Lluís recupera el seu iti-

nerari, pensant si no és la Providència la que ha posat els deu euros en el seu camí. Segueix portant només unes monedes a la butxaca i molta joia al cor.

Déu Pare vetlla, amatent, les persones i els fets. Té cura fins i tot de les coses més petites. La pregària ajuda a descobrir els designis per fer la seva voluntat, des del nostre fer quotidià, sentint-nos administradors del que posa al nostre abast. Amb gran respecte per la llibertat humana ens convida a fer-la realitat, a treballar pel Regne des de la nostra acció, vetllant pels altres, especialment pels pobres. En Lluís confia en Déu, probablement ha estat educat en aquesta confiança, a la qual cal abandonar-se, lliure d'inquietuds poc generoses. Sap que les coses no l'han de beneficiar només a ell, sinó també als altres. Compartir el que és, els béns materials, el temps... des de l'amor i el servei fidels en les coses petites. És una responsabilitat que Déu ens confia. «És Déu qui, per la seva benvolença, actua en vosaltres impulsant la vostra voluntat i les vostres accions» (Fl 2,13). I en Jaume i en Francesc es van sentir acollits, escoltats, considerats i estimats.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

La empatia, la ciencia del amor

Sófocles, en el s. V (a.C.), puso en boca de **Antígona**, ante el tirano Creonte: «Yo no comparto el odio, sino el amor.»

Vino Jesús y nos dijo: «Ama al prójimo como a ti mismo.»

Dostoievski, escritor cristiano, afirmaba: «Cuando reconozco a un hermano en mi prójimo, sólo entonces soy hombre.»

Santa Edith Stein, judía alemana, atea, feminista, intelectual, discípula de Husserl, dio al mundo, con su tesis doctoral sobre la empatía, que es «una experiencia del estado de conciencia de otro, que hago mío». Experiencia que «mi yo» tiene de «otro yo». En 1917 fue profesora de filosofía y psicología en la Universidad de Friburgo, con la más alta calificación universitaria de *Summa cum Laude*. También fue conferencian-

te en todo el mundo. Convertida al catolicismo fue religiosa carmelita de Colonia. Deportada a Auschwitz, fue mártir de la fe y es copatrona de Europa.

—Si escuchas y prestas atención a quien sufre... ello es empatía.

—Si adivinas y compartes su dolor, su congoja... es empatía.

—Si piensas, sientes, experimentas como el otro... empatía es.

—Si adivinas y haces tuyo su padecer... Ello es empatía, es amor.

—Si das cosas y luego te das a ti mismo... es la empatía, es el mensaje de Jesús, el Amor, que en Mt 25,40 nos promete: «Os aseguro que todo lo que hicisteis por uno de estos hermanos más necesitados, a mí me lo hicisteis.»

Lectures de la missa diària i santoral

15. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efsi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernàndez Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. ■ Dimarts [1Sa 16,1-13 / Sl 88 / Mc 2,23-28]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimecres [1Sa 17,32-33.37.40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dijous [1Sa 18,6-9;19,1-7 / Sl 55 / Mc 3,7-12]. Sant Volusità, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ Divendres [1Sa 24,3-21 / Sl 56 / Mc 3,13-19]. Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (festa litúrgica a Catalunya). Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audi·faç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumer·sind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; santes Pia i Germana, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal. Beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.

20. ■ Dissabte [2Sa 1,1-4.11-12.19.23-27 / Sl 79 / Mc 3,20-21]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; Sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de ciutat de Mallorca.

21. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Jo 3,1-5.10 / Sl 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (al calendari romà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del primer llibre de Samuel

(1Sa 3,3b-10.19)

En aquell temps, Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu». Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir». I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir».

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta». El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel». Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta».

Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos.

¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: glorifiqueu-lo en el vostre cos.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Joan

(Jn 1,35-42)

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu». Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «¿Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí, que vol dir «mestre», «¿on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu». Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

Lectura del primer libro de Samuel

(1Sam 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió a donde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy; porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor.

El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: "Habla, Señor, que tu siervo escucha"». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

Salm responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R. «—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder.

¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?». Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?». Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».

El contacte amb Jesús transforma

P. JAUME SIDERA, claretià

Joan Baptista és un gran home: generós, conscient i perfecte complidor de la seva missió. Prou discret com per retirar-se un cop acompanyat. Assenyala Jesús als seus deixebles. Ell no es mou d'on era. Assenyalar el camí és també una vocació.

Anuncia: Jesús de Natzaret és l'Anyell de Déu que assumeix la nostra condició pecadora. És innocent i es carrega les conseqüències destructives del mal. Les destrueix oferint-se amorosament al Pare pels homes.

Andreu i un altre deixeble —seré jo aquest altre?— segueixen el fuster de Natzaret, l'Anyell de Déu. —Mestre on poseu?— Veniu i ho veureu. «Hi anaren, veieren i es quedaren amb ell aquell dia. Eren si fa no fa les quatre de la tarda». Jesús és un passavolant. Si el vols seguir, t'has de desplaçar, sortir de tu mateix i aturar-te llargament amb Ell. I continuaràs el camí amb nou alè i horitzons nous.

Veniu i veureu. Què respondríem al desconegut que ens pregunta: On vas?

—Saps què? Millor que no vinguis. Per veure el que hi veuràs... Un públic passiu i resignat que oïx missa. No la celebra.

—Sí, home, vine: hi veuràs Jesús enmig de dones i homes, joves i vells, que l'estimen i l'escolten. Sembla un hospital de campanya: malalts i metges, on tots hi caben i s'hi troben bé. Tots s'hi senten acollits i estimats.

I quan seràs a casa, podràs dir: Eureka! L'he trobat! Era el que cercava. Gràcies, Joan, per la teva generositat. Gràcies, mossèn, gràcies pare, mare, amic, catequista. Gràcies. M'heu mostrat el qui volia.

Andreu comunica al seu germà Simó el goig del descobriment. El contacte amb Jesús transforma. També ens transformarà a nosaltres.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dijous 18, a les 11 h. Consell Diocesà de Càritas. **A les 19 h.** Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Dissabte 20 i diumenge 21. Reunió de la Permanent i de l'Equip Interdiocesà del Moviment de Cursets de Cristiandat, a Madrid.

Visita Pastoral

Diumenge 14, a les 12.15 h. Missa Estacional a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa.

Dilluns 15 i dimarts 16. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa.

Dimecres 17. Visita Pastoral a la parròquia del Sant Esperit de Terrassa.

Diumenge 21, a les 11 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera.

Notícies

Celebració de Nadal a l'escola Mare de Déu de la Salut. El dimarts 19 de de-

sembre, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració del Nadal a l'escola diocesana Mare de Déu de la Salut de Sabadell amb els professors i el personal no docent.

Vuit seminaristes de Terrassa són admesos a ordes. El dimarts 19 de desembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar i Rector del Seminari, presidí la celebració de l'Eucaristia a la capella del Seminari i va admetre com a candidats a ordes vuit seminaristes que es formen al Seminari Diocesà de Terrassa.

Celebració de Nadal a la Catedral. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la Missa del Gall, a les 12 de la nit de Nadal, i la Missa del dia de Na-

dal, al migdia, impartint la Benedicció Apostòlica.

Festa de Sant Esteve a Granollers. El dimarts 26 de desembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Granollers amb motiu de la festa titular.

En la pau de Crist

P. Josep M. Coll i d'Alemany, jesuïta. Morí a Sant Cugat del Vallès, el dia 20 de desembre de 2017, als 83 anys d'edat, 52 de sacerdot i 64 de professió religiosa.

Agenda

Admissió als ordes. Aquest dissabte 13 de gener, a les 20 h, a la parròquia de Santa Maria de Barberà del Vallès, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, presidirà l'Admissió als Ordes dels Srs. Pere Pardo, Manuel Abad i Sadurní Galí, candidats al Diaconat Permanent.

Adoració nocturna. Parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera. De les 20 h del divendres 19 a les 9 h del dissabte 20 de gener.

Pregària per la Unitat dels Cristians.

- *La vostra dreta, Senyor, és forta i gloriosa.* Preparació a càrrec de l'Associació Ecumènica Cristians per Terrassa i dels joves de l'Església Evangèlica Unida i de les parròquies de la Sagrada Família, Sant Llorenç i Sant Pau. Lloc: Pquia. de Sant Josep de Terrassa, divendres 19 de gener a les 21 h.
- *Pregària per la unitat.* Parròquia de Santa Maria de Rubí, dimecres 24 de gener, a les 20 h.
- *Vespres ecumèniques.* Cloenda de la Pregària per la Unitat dels Cristians, a la Catedral del Sant Esperit, dijous 25 de gener, a les 19 h.

Curs Ciència i Fe en diàleg. Comença el 6 de febrer. Informació: Facultat de Teologia de Catalunya (c/ Diputació 231, 08007 Barcelona, tel. 934 534 925).

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Migrantes y refugiados

Celebramos un año más la Jornada Mundial del Migrante y del Refugiado. Quiero empezar este escrito recordando que el Papa Francisco es muy sensible a esta realidad, de ahí que cuando no se habían cumplido todavía cuatro meses de su elección, fue a Lampedusa, el 8 de julio de 2013. Esta pequeña isla del sur de Sicilia es conocida por el desembarco continuo de inmigrantes procedentes de África. El Papa decidió que su primer viaje oficial fuera a Lampedusa sobre todo para condenar la indiferencia del occidente rico ante la muerte de tantos inmigrantes y para despertar la conciencia de todos. El mensaje que nos ofrece este año resume en cuatro verbos el programa a seguir: «Acoger, proteger, promover e integrar a los emigrantes y refugiados.»

Acoger significa «ampliar las posibilidades para que los emigrantes y refugiados puedan entrar de modo se-

guro y legal en los países de destino». Proteger comporta articular «toda una serie de acciones en defensa de los derechos y de la dignidad de los emigrantes y refugiados, independientemente de su estatus migratorio. Esta protección comienza en su patria y consiste en dar informaciones veraces y ciertas antes de dejar el país, así como en la defensa ante las prácticas de reclutamiento ilegal». Promover «quiere decir esencialmente trabajar con el fin de que a todos los emigrantes y refugiados, así como a las comunidades que los acogen, se les dé la posibilidad de realizarse como personas en todas las dimensiones que componen la humanidad querida por el Creador». Por último, la integración «es un proceso largo, encaminado a formar sociedades y culturas, haciendo que sean cada vez más reflejo de los multiformes dones de Dios a los hombres».

La Iglesia está comprometida en esta tarea, en coherencia con su esencia más profunda, y lo hace desde el principio de la centralidad de la persona humana. Recuerda que es necesario partir desde la persona, desde su integridad, desde sus necesidades, desde sus potencialidades; que la sociedad sólo puede organizarse y funcionar bien si coloca al ser humano en su centro, si promueve la dignidad de la persona, y si tiene en cuenta a Dios, ya que el anclaje último en Dios es lo que sostiene la vida personal y social.

La persona ha de ocupar la centralidad de toda la actividad, del tipo que sea, sobre todo como ser humano dotado de una dignidad trascendente. Promover la dignidad de la persona significa reconocer que posee derechos inalienables, de los cuales no puede ser privada por nada ni por nadie.

La Iglesia ha de implicarse a fondo con su palabra y con su acción, junto a otros ámbitos de la sociedad civil. Pero hay niveles que corresponden a la comunidad política. El Santo Padre hace alusión en su mensaje a la Cumbre de las Naciones Unidas que se celebró en Nueva York el 19 de septiembre de 2016 en la cual los líderes mundiales expresaron su voluntad de trabajar a favor de los emigrantes y refugiados para salvar sus vidas y proteger sus derechos, compartiendo esta responsabilidad a nivel global. En la cumbre participaron representantes de los Estados miembros, otras entidades de la ONU, el sector privado, el ámbito de las ONG y la sociedad civil en general. La Asamblea General aprobó la *Declaración de Nueva York para los Refugiados y Migrantes*, una declaración política acompañada por dos anexos, que sentará las bases para el Pacto Mundial sobre los refugiados y los migrantes en 2018 y que expresa la voluntad política de los dirigentes mundiales de salvar vidas, proteger derechos y compartir la responsabilidad. El Papa nos invita pues a comprometernos en esta tarea. Así pues, como decimos popularmente: «¡Manos a la obra!»